

ikke bliver vedtagen. Thi dersom den ikke vedtages, vil der kunne gøres de samme Indbendinger, og saa ville De, saaledes som Tilfældet er med Hensyn til enkelte andre Skoler, desuagtet paa Finantsloven kunne indføre særlige Forslag om en ekstraordinær Bevilling til denne eller hin Skole. De ville staa akkurat lige saa stærkt. De ville være lige saa stærke til at stille Forslag op og føre det igennem, naar De kunne faae Landstinget med. Men i det Dieblif, De faae et Konfliktspørgsmaal ud deraf, bliver der ikke Noget af det, da opnaa De dog Nitet. Jeg har den Tro, at der ikke vindes nogen Fordel derved; tværtimod vil det efter min Opfattelse være til Skade, at man vil lægge Administrationens Detailler over i Folkethingets og særligt i Finantsudvalgets Hænder. Efter min Opfattelse er dette ikke nogen normal konstitutionel Fremgangsmaade. Og naar jeg tænker paa de berømte livsvarige Pensioner, Forfatterhonorarer, Hædersgaver og Alt, hvad det nu hedder, og naar jeg ser paa, hvorledes der handles derom, da tilstaar jeg, at det er ikke Noget, der efter min Opfattelse har en saadan fristende Karakter, at jeg kunde ønske det her. Jeg tror ikke, at det er gavnligt, jeg tror ikke, der vindes noget Synderligt ved det, og jeg tror ikke, det er i de paagjældende Skolers Interesser. Jo mere Udvidingen føres ind i et roligt, rent saagligt Spor, desmere sikker er jeg paa, at vi faae de gode Frugter ud af det, som vi skulle have. Jeg skal imidlertid erkende, at der er et Punkt, med Hensyn til hvilket der er en berettiget Indbending. Uden et Forslag, som det af et Flertal, som jeg ikke er med i, stillede eller et andet, staar Forslaget under Nr. 16 som ikke fyldestgjørende; thi det er ganske vist, det giver fra Folkethingets, fra Rigsdagens Side den ærede Indenrigsminister en noget større Bemyndigelse, end det egentlig kan forudsættes at have været Meningen, og end det egentlig er godt. Jeg gaar nemlig ud fra, at Meningen, naar man overhovedet vil gjøre noget Nyttigt ved Opretelsen af Landbrugsskoler — og jeg tror, man kan gjøre det — ikke er den, at der i Landet skal oprettes en Masse Landbrugsskoler, der føre en fagnende Tilværelse. Men saa er Meningen vel den, at der f. Ex. omkring i Provindjerne skal oprettes een eller to større Landbrugsskoler med dygtige Lærere, hvortil Elever kunne søge. Men det er jo klart, at saaledes som Endringsforslaget under Nr. 16 er, giver det den høitærede Minister fuld Ret over Statskassen til at kunne bruge lige saa Meget deraf, som han vil. Det er ganske rigtigt,

det indrømmer jeg, at det er en Feil fra vor Side, at vi, naar vi ikke have tiltraadt Endringsforslaget under Nr. 22, som vi ikke kunne, da ikke, som vi burde, i Stedet for det have stillet et andet Endringsforslag op med en Tilføielse til Nr. 16, gaende ud paa, at uden særlig yderligere Bevilling fra Rigsdagens, fra Bevillingsmyndighedens Side kunde f. Ex. hele det Beløb, som staar til den høitærede Ministers Naadighed, til Anvendelse efter Nr. 16, ikke overstige et eller andet Maximalbeløb, et Maximalbeløb, som naturligvis senere kunde spørges ved en Bevilling paa Finantsloven, og jeg for mit Bedkommende skulde ikke have Noget imod, at det nu for Diebliffet blev sat meget flot eller meget rundeligt.

Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) har stillet et Endringsforslag om Modifikation af Loven. Under 2den Behandling kan man vel under alle Omstændigheder være enig om ikke at gaa ind paa noget Saadant. Det Forslag, som det ærede Medlem har fremsat, er paa flere Punkter en Afvigelse fra den bestaaende Tilstand, og der findes ogsaa Punkter, hvis Hensigtsmæssighed jeg ikke kan indrømme. Hvorvidt Forslaget vil blive oplaget ved en 3die Behandling af Flertallet, kan jeg ikke have nogen Mening om. Da jeg i og for sig kunde anse det for meget heldigt at faae en Modifikation, skulde jeg heller ikke have haft Noget imod den, hvis denne Betænkning var kommen for 4—5 Maanedes siden, saa at vi havde haft den ligende i længere Tid for os. Nu ere vi jo derimod 5½ Maaned henne i Samlingen, og da denne ikke kan forudsættes at være Maret rundt, gjælder det om at indbringe saa saa nye Spørgsmaal som muligt. Medens en Modifikation vil kunne have Interesse for Landbohøjskolens Lærere, tror jeg ikke, at den vil have nogen større Interesse for det store Publikum. Højskolen udgiver og udleverer til Enhver, der fremsætter Ønske derom, en samlet Beretning om Skolens Organisation ved alle de Detailler, som have Interesse for dem, der ville være Elever. Det har Nytte for det store Publikum, og en saadan udleveres gratis til Enhver, som ønsker at faae den. Gjennem en Modifikation ville dog ikke de Paagjældende, der ønske at benytte Undervisningen, kunne faae Underretning om alle de Detailler, der ere nødvendige for dem, naar de overhovedet ville forberede sig til Examen. Tilbage er der endnu to Endringsforslag fra den ærede Ordfører. Det Første, Endringsforslag under Nr. 1 udenfor Betænkningen, om, at Ordene „Medhjælp med“ skulle udgaa, er, saaledes